

Het akoestisch decor van Highcliff

De zee ademt rustig
helmgras snijdt in de wind
In de verte, gedempt
de roep van een kind

Jij hier een heer in het zwart
in een duin bij de zee
op haar eeuwige deining
snurk je zachtjes mee

Je mond halfopen
je handen gevouwen
oefen je vast een beetje
hoe dat 'Dood' zal zijn

Zee en lucht oefenen mee
met inktzwarte wolken
en een messcherpe
grijze horizonlijn

En alles wat ginds wandelt
als ongenode figurant
praat en blaft geluidloos,
een stomme film op het strand

Gelukkig doorkrijzen meeuwen de ban
en zon verkleurt zee
in een schitterend:
Het leven is nu
de dood is dan

Highcliff september 2005